

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

30 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van het dossier over de financiële lasten uit het verleden voortvloeiend uit scholenbouw met leningen van het Nationaal Waarborgfonds

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Dinsdag 30 maart 2004

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer André Van Nieuwerkerke

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 16.30 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van het dossier over de financiële lasten uit het verleden voortvloeiend uit scholenbouw met leningen van het Nationaal Waarborgfonds

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van het dossier over de financiële lasten uit het verleden voortvloeiend uit scholenbouw met leningen van het Nationaal Waarborgfonds.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw de minister, u zult zich zeker herinneren dat ik er sedert 2001 herhaaldelijk bij u op heb aangedrongen een oplossing te vinden voor de penibele financiële situatie waarin scholen verkeren die destijds hebben gebouwd met een lening van het Nationaal Waarborgfonds.

Ik ga nu niet meer uitweiden over de details, want die heb ik al herhaaldelijk naar voren gebracht. In elk geval is het zo dat de oplossing die werd voorgesteld en die door de federale overheid werd afgesproken in de rand van het Lambermontakkoord om de PSC over de brug te krijgen, erin bestond om aan de betrokken scholen een verlenging van aflossingstermijn met 10 jaar toe te staan, met vaste kapitaalsaflossingen in plaats van vaste annuïteiten. Er is daarvoor een ontwerp van decreet gemaakt, maar dat is nog altijd niet goedgekeurd. Als ik vandaag in De Standaard lees dat het vertrou-

wen van mensen in de regering ver zoek is en dat ze nog meer vertrouwen stellen in De Post, de huisvuilophaaldiensten en dergelijke, dan denk ik dat dergelijke dingen hiervan mee de oorzaak zijn. Indien de overheid een KB in ontwerp maakt en een Lambermontakkoord afsluit maar daar uiteindelijk na zoveel jaren nog altijd niets van heeft gerealiseerd, dan is ook bij mij het vertrouwen in de daadkracht van de regering toch wel een beetje zoek.

Ondanks herhaalde gunstige berichten vanuit het onderwijskabinet, dat hierover meermaals heeft vergaderd met de federale overheid, lijkt het er dus op dat dit dossier nog altijd onwrikbaar vast zit. Ook betogen van mezelf en van de heer Letermé in het federale parlement daarover hebben hieraan niets kunnen verhelpen. De federale eerste minister werd zelfs officieel door deze commissie aangeschreven, maar we hebben zelfs geen antwoord van hem mogen ontvangen, net zomin als we van hem een antwoord hebben gekregen op de vraag over de BTW-verlaging voor de schoolgebouwen.

Mevrouw de minister, kunt u me de huidige stand van zaken geven en de precieze redenen waarom het dossier niet opgelost geraakt ? Zijn er hierover het voorbije halfjaar nog contacten geweest tussen het onderwijskabinet en de federale regering ? Zo ja, wanneer was dat precies en wat was het resultaat ?

Mevrouw de minister, u moet er toch ook rekening mee houden dat heel wat scholen bijna meer moeten afbetalen dan wat ze krijgen aan werkingstoeslagen, en dat, als ze dat zelf niet kunnen betalen op een bepaalde vervaldag, de DIGO dan betaalt en helemaal niet zeker is dat ze dat geld ook terugkrijgt. Dat betekent dus dat er een hypotheek wordt gelegd op de budgetten die naar andere scholen kunnen gaan die evenzeer met bouwnoden zitten.

Vanleenhove

Vanmiddag nog was er een subcommissie onderwijs over de Bevak's. We zitten daar met een levensgroot probleem, dat door iedereen wordt erkend en waarbij de overheid alleen niet meer in staat is om een oplossing aan te reiken. Als we dan nog eens moeten betalen om de schulden mee te helpen betalen die niet kunnen worden gedragen door de scholen, dan denk ik dat we toch op het verkeerde spoor zitten. Ik zou u willen aansporen, mevrouw de minister, om in de laatste maanden van deze zittingsperiode toch nog eens bij de federale regering aan te dringen op een oplossing.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, de voorbije jaren heb ik er inderdaad samen met de Vlaamse regering en mijn administratie, bij de federale overheid meermaals op aangedrongen om tot een werkbare oplossing te komen voor de Vlaamse scholen die zich in een penibele situatie bevinden door financiering van scholenbouw met leningen van het Nationaal Waarborgfonds.

De stand van zaken is momenteel de volgende. Er werd een intergouvernementele werkgroep opgericht onder leiding van de kabinetschef van de federale minister van Financiën. Het jongste halfjaar werd er vergaderd in mei en december 2003 en in januari 2004.

Het denkspoor van 2001, dat erin bestond de betrokken scholen een verlenging van een aflossingstermijn met 10 jaar toe te staan, met vaste kapitaalaflossingen in plaats van vaste annuïteiten, is nog niet verlaten. Wel werd op korte termijn gekozen voor een overlevingsstrategie waarbij de DIGO in Vlaanderen financieel optreedt als een school op de vervalddag haar aflossing niet kan betalen, met recuperatie van de tegemoetkoming nadien. Er wordt getracht dit systeem ook in Wallonië op korte termijn operationeel te krijgen. Op middellange termijn zal in het kader van de aanwending van de federale 5 miljoen euro echter een keuze worden gemaakt tussen dit laatste systeem en de schuldherschikking.

Er wordt nu verder een systeem uitgewerkt voor een verdeling van de budgettaire enveloppe van 5 miljoen euro tussen probleemscholen langs Vlaamse en Waalse zijde op basis van een bepaalde kritische verhouding tussen de werkingstoelagen van de inrichtende macht of school en de totaalom

van de financiële last voor leningen van deze inrichtende macht of school. Het exacte percentage van deze kritische verhouding moet nog worden bepaald. Wel is het zo dat, wegens de verschillende onderwijsorganisatie in beide gemeenschappen, Vlaanderen vergelijkende cijfers zal leveren op het niveau van de inrichtende machten en Wallonië op het niveau van de scholen. Dit kan leiden tot een vertekend beeld.

Na opmaak van de vermelde lijsten zal dan ook een discussie moeten worden gevoerd over een evenwichtige verdeling van het globale budget tussen de beide gemeenschappen. Bij het vastleggen van deze verdeling zal ook rekening moeten worden gehouden met de inspanningen die Vlaanderen heeft geleverd door de verhoging van de werkmiddelen gedurende de voorbije jaren.

Om de nodige simulaties te kunnen maken werd ondertussen aan de twee gemeenschappen gevraagd de noodzakelijke basisgegevens op te stellen en te bezorgen aan het kabinet van Financiën. De Vlaamse administratie, meer bepaald de DIGO, heeft de desbetreffende gegevens op cd-rom ingediend op 2 februari 2004. De Waalse administratie heeft op dit ogenblik een voorlopige versie van haar gegevens ingeleverd, die op korte termijn nog moet worden bijgewerkt. Het is daarna wachten tot het federale kabinet en de Inspectie van Financiën uit de samensmelting van beide reeksen gegevens de nodige voorstellen kan genereren. Op dat moment kan de discussie immers worden voortgezet.

Het hoeft geen betoog dat dit dossier enigszins communautair geladen is. De Vlaamse overheid zal er evenwel alles aan doen om te komen tot een tijdige en eerbare oplossing ten voordele van de Vlaamse scholen in financiële nood.

Mijnheer Vanleenhove, ik wil graag ingaan op uw vraag om hier nog eens op aan te dringen, maar de lijdensweg die het dossier reeds heeft afgelegd, maakt volgens mij duidelijk dat het niet aan ons ligt. De zaak ligt niet in onze handen, maar de federale overheid zou moeten doorwerken : ze werkt er wel aan, maar het duurt allemaal wel heel erg lang.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Het verhaal dat u nu schetst, hebt u echter reeds grotendeels verteld naar aanleiding van mijn vraag om uitleg daarover op 2 juli 2002.

Vanleenhove

In het antwoord van minister Reynders aan de heer Leterme in het federale parlement werd heel die historie van de gegevensopvraging in de verschillende gemeenschappen in dit land ook reeds naar voren gebracht. Het is nu eind maart 2004, maar blijkbaar is men nog altijd niet in staat om te werken met de juiste gegevens.

Er is toch iets grondig loos in deze samenleving als de overheid in het zuiden van het land zelfs niet kan beschikken over de meest elementaire gegevens. Ik denk dat we daar toch bedenkingen bij moeten maken – en dan druk ik me nog zacht uit.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.40 uur.*
